

תת"ע 8377/10/19 - מדינת ישראל נגד סעדיה חודדטוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8377-10-19 מדינת ישראל נ' סעדיה חודדטוב
תיק חיצוני: 90119610328

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	סעדיה חודדטוב

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בתאריך 26/11/19.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם הוא לא קיבל זימון לבית המשפט לאחר ששלח בקשה להישפט.

הנאשם מוסיף ייגרם לו עיוות דין כי הוא כופר בביצוע העבירה, וטוען לכשלים ברישום הדו"ח המצדיקים ביטול גזר הדין.

המאשימה מתנגדת לבקשה, מפנה לאישור המסירה וטוענת כי מדובר בחזקת מסירה כדין.

דיון והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא נשלח לכתובתו של הנאשם, כשעל ההזמנה מצוינת במפורש כתובתו של הנאשם (והוא אינו טוען אחרת), כמו גם מספר תעודת הזהות של הנאשם, כך שמדובר בזיהוי חד ערכי של המבקש. על הנאשם היה לעמוד בנטל ההוכחה ולהראות כי לא קיבל את דבר הדואר שלא באשמתו וזאת לא עשה. לא די בעניין זה בהצהרה כללית כי לא קיבל את דבר הדואר.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשה הנאשם. הנאשם

כלל וכלל לא התמודד עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבל זימון לדיון לא התייחס לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה. ר' עפ"ת 18-12-37016 נבואני נ' מדינת ישראל [25.12.18]:

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין ("רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם) פורסם בנבו] פסקה 35 (25.3.2018).

וכן דבריו כב' הש' מאזן דאוד בעפ"ת 19-09-13946 אביעד שמואל (23.10.19):

13. ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום והיא חזרה עם הערה **"לא נדרש"**, לכתובת של המערער, ועל כן נקבע על ידי בית משפט קמא, בצדק רב, שמדובר בהזמנה כדין מכוח חזקת המסירה בהתאם להוראת תקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974, חזקה שהמערער לא הצליח לסתור.

14. המערער נכשל בבית משפט קמא והן בפני מלהצביע על שיבוש בקבלת הדואר ו/או כל ראייה אחרת המלמדת כי דבר הדואר לא הגיע ליעדו, שעה שעל פניו חזקת המסירה לא הופרכה כלל ועיקר. דבר הדואר נשלח **לכתובתו** של המערער, כאשר ליד שמו רשום אף **מספר תעודת הזהות**. זו כתובתו הנכונה של המערער אליה נשלח הזימון ומעיון באישור המסירה מתברר כי דבר הדואר לא הגיע לידי המשיב משום **שלא נדרש**.

גם בטענתו הכללית כי הוא כופר בביצוע העבירה, אין כדי לסייע לנאשם והכשלים שפורטו עיקרן של טענות אלה הינן העדפת גרסתו אל מול גרסת השוטר. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשם דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעתו. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 18-04-36978 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראויות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

מכל מקום, **"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם**

פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

בטרם אסיים אציין כי בחנתי את בקשתו של המבקש לקיים דיון במעמד הצדדים אך לא מצאתי

כי יש הצדקה לכך במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (פורסם בנבו, להלן: "עניין סאלם"), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר אשר יפים גם לענייננו:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם, כאמור לעיל, ל הצביע על טעם מיוחד לביטולו של פסק הדין או על טעם מיוחד דלקיומו של דיון בבקשה.

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ח טבת תש"פ, 15 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.